

Paní Božena Mikisková se narodila 28. listopadu 1955 v Třebíči. Přišli jsme se zeptat na její babičku, na kterou ráda vzpomíná.

04:58-05:04

„Když vzpomínáte na babičku, co se vám jako první vybaví? Jak mě honila koštětem.“

Paní Mikisková je také nyní správkyní židovského hřbitova, který přebrala jako již zmiňovaná babička.

01:14-01:25

„A válečný stav nějak nezmiňovala? Ne, za války tady byla, a to paní Urbanová, poslední žijící židovka říkala, že kdyby tady babička nebyla, tak ten hřbitov takhle nevypadá.“

Dříve ovšem paní Mikisková nepracovala jako správkyně, ale živila se prodejem čerpadel.

05:53-06:14

„A co jste dělala předtím, než jste se stala správkyní? Prodávala jsem čerpadla. To je zajímavá práce... Že? A před tím jsem dělala v OPMH, ve fotoslužbě a ve videopůjčovně...“

Ještě jsme se přiučili, jak probíhá židovské pohřbívání.

10:19-11:09

„Hlavně oni mají rakve jenom ze dřeva, prostě ohoblovaný dřevo a přivezou ho sem k obřadní síni, kde může být jenom rodina a tu rakev musí zakrýt takovým černým deklem a pak teprve mohou přijít smuteční hosti. Když se jde ven tak to samé.“

Rozhovor jsme zakončili otázkou,
zda bude někdo z potomků paní
Mikiskové dalším správcem.

06:42-06:59

*„Pomáhá vám s tím tady někdo? Syn.
A bude pokračovatel? Nevím, fakt
nevím. A kolik mu je? Čtyřicet
devět. Zatím nevím.*